

Torhout

“Madammeke, weette gij soms de baan naar Torhout?”

“A moa vintje toh, è je zi hiddr’ ier in Toroot...”

De Berre liep meteen paars aan bij het horen van het woord ‘vintje’, maar Seed’n was hem te snel af en voorkwam een zeker ongeluk:

“Danke Madameke, dat is heel vriendelijk. En let maar niet op mijne maat, die kan niet goed tegen verkleinwoordjes.”

Het madammeke keek alsof ze ene Martine B de Ronde van Frankrijk zag winnen, maar Seed’n en de Berre hadden al een terraske gezien, en waren er schrijlings naartoe geschoten. Ze zaten nog niet neer, of de Berre zei:

“Dat is straf... ik zou zweren dat het nog een heel ende was naar Torhout...”

“Wel, ’t moet zijn van niet, hé” antwoordde Seed’n, “da madammeke zou dat toch anders wel zeggen, zekers!”

“Ik weet het nog zo wel niet,” bromde de Berre, nog altijd wat verongelijkt omwille van dat ‘vintje’.
“Ge zoudt het beter nóg ne keer vragen, aan iemand anders.”

Seed’n en de Berre waren in congé, en zouden voor de verandering eens een toerke doen met de velo. Ze hadden gehoord van een wielercriterium in Torhout, waaraan ook enkele leden van WTC Oeselgem Ontspanning Verenigt zouden meedoen, onder de merknaam DIESELS. ’t Was mooi weer, en ze hadden hun fietsen op het rek gemonteerd op de trekhaak van Seed’n zijnen auto, kwestie van toch ne keer met de velo ergens naar toe te gaan.

Seed’n die wist dat de Berre niet zou stoppen van zagen, sprak nu een olijke dikkerd aan, met een bollekesbermuda op zeesletsen en een rode duivels zonnebril en een zelfgedraaide Wervikse tussen zijn volle lippen.

“Zeg, snellen, weette gij soms de baan naar Torhout?”

De dikkerd aarzelde even, knikte dan traag van ja, en van tussen twee ongeschoren hollebollegijskaken smachtte hij:

“Je goadier van d’reks noa links. Je goat ton rechtndeure tot an tjeiste kruspunt.” – Hier onderbrak hij zichzelf, dacht even na, en vervolgde: “Doa goaje noa links. Ja, noa links. E bitje vodder sloaje linkzof, en je rietteure tottaje an e groate boane komt. Doa moeje zin.”

“Ziedetsie!” triomfeerde de Berre, “Gauw zere, we zijn weg, zie dat het criterium begint zónder ons...!”

Seed'n leek niet helemaal overtuigd, maar de Berre zat al weer in de auto. Seed'n kon niet anders dan achter het stuur kruipen, en de instructies van de Berre volgen. Twee minuten later stonden ze weer op de plek waar ze vertrokken waren.

"Godverdegodverd...!" fulmineerde de Berre, "we zijn hier toch al geweest!"

Seed'n: "Ge hebt weer niet goed opgelet zekers, oftewel mij wat verkeerd wijsgemaakt!"

De Berre: "Jakkendoe, Seed'n, jakkendoe... Kijkt dare, onzen snellen staat daar nog. Vraag het hem maar!"

Tegen zijn goeste stapte Seed'n uit, en liep snel naar de snellen, vooraleer dat die zou weggelopen zijn.

"Hé snellen, hebde gij ons wat wijsgemaakt, of wat is da? We hebben de baan naar Torhout gevraagd, hé, en niets anders. We hebben gedaan wat dat ge gezegd hebt, en zie ons hier were staan!"

De snellen schudde traag zijn dikke kop heen en weer, en sprak lijzig, de Wervikse in zijn rechter mondhoek dansend:

"Ijje gidder ginter doa d'reks links offesleên?"

"Ja natuurlijk!" – Seed'n.

"Ijje ton deuregereên tot an tjeiste kruspunt?" – de snellen.

"Jaja, jong..." – Seed'n (verveeld).

"Ijje ton derachter... wachtekè... noa links 'egoan? " – de snellen.

"Jaja, vaneigens!" – Seed'n.

"En ijje ton 'e bitje vodder were links offesleên?" – de snellen.

"En deuregereên tottan die groate boane?"

"Ja, zeg, wa peide gij wel ?! Vaneigens dadde!" – Seed'n kreeg het nu echt op zijn heupen.

"Awel, dan mah je content zin vintje, want ton zidde woa daje moe zin! Daddis hier de boane noa Toroot!"

---oooOOOooo---